

Nyt på tværs

Tvær- KultuRElt CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 1 – marts 2013 – 19. årgang

Rødder i to kulturer

Ti måneder som volontør i Etiopien blev et vendepunkt for den 23-årige sygeplejeelev Ruth Negash, der er født og opvokset i en etiopisk familie i Herlev. I dag føler hun sig hjemme i begge kulturer.

Side 4

Glemte flygtninge

Bhutanesiske kvoteflygtninge får ny fremtid i Danmark.

Side 3

Set fra Libanon

Studieophold i Beirut gav erfarent præstepar ny indsigt.

Side 2

Mellem idealer og virkelighed

Colin Chapman er hovedtaler på inspirationskonference i København om Tro i mødet.

Side 2

Find en foredragsholder

Se uddrag af Tværkulturelt Centers foredragsliste.

Side 4

Father Joe

Arabisktalende inder er præst for filippinere i Danmark.

Side 5

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 38 sprog.

Side 6

TEMA:
KULTURMØDER
Andre stemmer
Side 3-5

Døbt i Danmark

Kirke støtter afvist iransk asylansøger, der er konverteret til den kristne tro.

Side 7

Mænd møder mænd

Besøg i international mandeklub i Esbjerg.

Side 8

Med andre øjne

Når verdens flygtninge står ved vores dør

Redaktøren har ordet

I en polariseret debat går det store overblik let tabt. Et aktuelt eksempel er den opmærksomhed, som de 6.141 asylansøgere, der kom til Danmark sidste år, har påkaldt sig i medierne. Det er ganske rigtigt omkring 2.300 flere end året før. Men det er blot 1.000 flere end i 2011 – og omtrent samme antal som for 10 år siden. Og vi har plads til flere.

Det er tankevækkende, at der sjældent sættes fokus på, hvad asylansøgere flygter fra, eller hvad de kan bidrage med, hvis de får lov at blive. Asylansøgere er på forhånd stemplet som uønskede. Jo færre, jo bedre. Men det er uredelig omgang med sårbare mennesker og deres bevæggrunde – og med den globale virkelighed. Samtidig appellerer den implicit negative sprogbrug til frygt snarere end medfølelse og solidaritet. Frygt skaber afstand mellem mennesker og er med til at afskære os fra de velsignelser, som mødet med mennesker fra andre kulturer bringer med sig – også på et asylcenter. At få mulighed for at spejle sig i mennesker, der har mistet alt, men som ikke har mistet troen og håbet, sætter en tryk dansk hverdag i perspektiv. Måske får vi øje på sider af os selv, som vi ikke tidligere var opmærksom på. Vi udfordres på vores tro og eksistens og lærer noget om, hvad det vil sige at være menneske i en uforudsigelig verden.

At 15 millioner mennesker i dag er på flugt i et andet land er en direkte følge af internationale krige og uløste konflikter. FN skønner, at 800.000 syrer er flygtet fra en blodig og uafsluttet borgerkrig, der foreløbig har kostet 60.000 mennesker livet. Verdens fattigste lande huser fortsat 80 procent af verdens flygtninge – mennesker, der har mistet alt og ofte er henvist til overfyldte flygtningelejre. Danmarks stigende udgifter til indkvartering af asylansøgere og sagsbehandling skal ses i sammenhæng med den globale flygtningesituation – og her betaler vi en meget beskedne sum som et rigt land på sikker afstand af verdens brændpunkter.

Derfor er det vigtigt, at kirken tager skarp afstand fra en retorik, der på forhånd mistænkeliggør en bestemt gruppe mennesker, hvis historier kun de færreste kender. De mange frivillige i kirkernes tværkulturelle arbejde, der gennem årene har haft deres gang på et asylcenter, kan bevidne, at der blandt beboerne er mange prægtige mennesker, der med deres livserfaring, viden og færdigheder vil kunne tilføre det danske samfund nye ressourcer. Det er mennesker med råstyrke, som trods flugt og voldsomme oplevelser altid har klaret sig selv. Og som aldrig vil ligge det danske samfund til byrde, hvis de får mulighed for at opbygge et nyt liv her.

Flygtninge og migranter minder os om, hvor velsignede vi er i Danmark. Vi sidder trygt på verdens grønne gren. Trods krisetider har vi i overflod. Hertil kommer fred, frihed og politisk stabilitet. Vi har til overmåde grund til taknemmelighed. Lad os bevare det store perspektiv og med glæde dele vores velsignelser med mennesker, der kommer hertil udefra. Lad os arbejde for et rummeligt og migrantvenligt samfund, hvor kirkerne ikke blot tilbyder flygtninge og indvandrere en hjælpende hånd, men et nyt hjem.

Birthe Munck-Fairwood

TRO I MØDET

MELLEM IDEALER OG VIRKELIGHED

CASE STUDY:

ASYL OG KONVERTERING

FREDAG d. 15. marts

- 11.45 Frokost
- 12.30 **Åbningsgudstjeneste** i Fredens Kirke
Biskop Peter Skov-Jakobsen, Københavns Stift
- 13.15 **Religions- og ytringsfrihed: Er der en grænse?**
Colin Chapman, tidl. Beirut
- 15.00-18.00 **Repræsentantskabsmøde**
- 15.00-17.30 **Forum for ikke-delegerede Islam, mindretal og menneskerettigheder: Grill en kristen arabisk-talende islamekspert**
Colin Chapman
- 18.30 Aftensmad
- 19.45 **Årets Krus - Årets Knus 2013**
Præsentation af årets prismodtager
- 20.00 **Arabisk forår eller kristen/islamisk vinter?**
Colin Chapman
- 21.15 **Aftensang** i Fredens Kirke
Pastor Ron Rentner, Int. Church of Copenhagen

LØRDAG d. 16. marts

- 8.45 **Morgenbøn** i Fredens Kirke. *Pastor James Commey, Int. Harvest Chr. Center*
- 9.30 **Mellem naivitet og islamofobi: Findes der en mellemvej?** *Colin Chapman*
- 10.30 Te/Kaffe
- 11.00 **Migrantstemmer: At være en religiøs minoritet** *Levnedsmiddelkandidat Shabana Ahmad, sygeplejerske Liya Eldhose, violinist Jinyu Ling og Wessam Youssef*
- 12.30 Frokost
- 14.00 **Tro og tillid: Hvordan kan lokale menigheder fremme gode relationer mellem kristne og muslimer?** *Colin Chapman*
- 14.45 **Case Study: Religionsmøder i Kolding Provsti** *Tværkulturel sognemedhjælper Elizabeth Padillo Olesen*
- 15.15 Te/Kaffe
- 15.45 **Case Study: Asyl og konvertering - Hvad er kirkens ansvar?** *Niels N. Eriksen*

PRAKTISKE OPLYSNINGER:

Konferencen finder sted i Fredens Kirke, Ryegade 68, 2100 København Ø. Mulighed for privat indkvartering. Tolkning til/fra dansk/engelsk. Conferenceafgift: 350 kr. Tilmelding: info@tvaerkulturelt-center.dk

HOVEDTALERE:

Colin Chapman er anglikansk præst, islamkender og forfatter til en række internationalt anerkendte bøger om kristne/muslimske relationer. Han har boet i Mellemøsten i 20 år og bor nu i Cambridge.

Niels Nymann Eriksen er indvandrerpræst i København og har mange års erfaring med undervisning af asylansøgere i kristendom.

Folketkirkens Migrantarbejde

Vi hjælper, rådgiver og bygger en økumenisk bro mellem Folkekirken og migrantmenighederne i Danmark.

FÆLLESSKAB - MISSION - SAMMENFLETNING

www.folketkirkensmigrantarbejde.dk

Set fra Libanon

Studieophold gav erfarent præstepar ny indsigt

"Vi fik pludselig centrum flyttet. Vi opdagede, at vi ikke er verdens navle i Vesten." Det siger Ingeborg og Arne Kappelgaard, der for nylig tilbragte tre måneders studieorlov på Near East School of Theology i Beirut, hvor de blandt andet blev undervist af Colin Chapman, der er hovedtaler på Tværkulturelt Centers konference i marts. Her fortæller præsteparret fra Kingos Kirke i København om indtryk fra mødet med kristne og muslimer i et af verdens brændpunkter.

Mellemøstens kristne

Det overraskede det danske præstepar at se, hvor lidt kontakt der mange steder er mellem de forskellige befolkningsgrupper. Man lever sammen men taler ikke religion.

– Ingen ønsker en ny borgerkrig. Skolens rektor, der er en klog og diplomatisk mand, forklarede, at de fleste kristne er født ind i en af to holdninger til det muslimske flertal: Enten forsøger man at overleve ved for enhver pris at holde dialogen i gang og ikke komme i modsætningsforhold til muslimer. Eller også ser man dialogen som nyttesløs, har mindst

mulig kontakt med muslimer og arbejder kun på at bevare de kristne kirker.

– Vi lærte at lytte og prøve at forstå de kristnes lidelser uden at fordømme – men heller ikke bare overtage deres frygt for muslimer. Sårede mennesker kan let blive ensidige, siger Ingeborg Kappelgaard og tilføjer:

Det danske præstepar deltog i det årlige maratonløb i Beirut med 30.000 deltagere på tværs af religioner.

– Vi skal ikke tro, at det er meget lettere at snakke på tværs af religioner andre steder i verden. Hvis vi er ydmyge, har vi bedre betingelser end mange. Vi kan lige så godt tage fat der, hvor vi er.

Præsteparret fortæller om møder med stærke mennesker, der gjorde indtryk.

– Vi så lysende eksempler på kristne, der ikke lader sig slå ud af de mørke udsigter, som der vitterlig er for de kristne mindretal i Mellemøsten, men bliver ved med at lade sig inspirere af deres kristne tro. De ved, at der er ondt og godt i alle mennesker, men de vil ikke forbitres. Det er volden, der er fjenden – ikke en bestemt religion. De har lært at se opad og stole på, at Gud kan føre sit igennem.

Særligt et besøg i den ældste protestantiske menighed i Beirut, hvor størstedelen af menigheden til de engelsksprogede gudstjenester er migranter, gav stof til eftertanke, fortæller Arne Kappelgaard.

– Mange migranter i Libanon er underbetalte, måske illegale, og lever en kummerlig tilværelse. Denne menighed gør en forskel for nogle mennesker, som kun få andre interesserer sig for. Som én sagde til os: "Det er her, vi får mod på livet, så vi kan holde hverdagen ud. Her får vi den hjælp, vi har brug for." Det var meget inspirerende – også i vores eget arbejde på Nørrebro med flygtninge og asylansøgere.

BMF

De glemte flygtninge

Bhutanesisk storfamilie startede livet forfra i Haslev

De skulle lære alt forfra. Sproget, maden, hvordan man vasker tøj i Danmark, kører med offentlige transportmidler, opretter en bankkonto og betaler skat. Og tusind andre ting.

For der er uendelig langt fra hverdagen i den nepalesiske flygtningelejr, hvor Bishnu Adhikari tilbragte 17 år, til den danske hverdag, der ventede familien, da de i 2009 blev udvalgt til genbosætning i Danmark. Derfor var glæden stor, da det viste sig, at de skulle bo i Haslev, den samme by som Bishnus fætter, der var kommet til Danmark året før. Fætteren havde tidligere tilbragt 22 måneder i et bhutanesisk fængsel og var blandt de første, der blev genbosat. Siden er flere familiemedlemmer kommet til den sydsjællandske by.

– Fordi vi er mange, der bor tæt på hinanden, kan vi støtte hinanden i hverdagen. I dag er vi 30 familiemedlemmer i alderen 0-75 år – mine forældre, mine to brødre og deres familier og mine fætre og deres familier. Vi besøger mine forældre flere gange om ugen, og i weekenden er vi altid sammen, fortæller Bishnu Adhikari på flydende dansk.

Uddannet lærer

Han byder indenfor i familiens lyse lejlighed på anden sal i et nyere boligbyggeri i udkanten af Haslev. Hans kone Bineeta serverer te, småkager og chokolade ved spisebordet i den hyggelige stue med udsigt til skov og åbne arealer.

– Alt er helt anderledes her i Danmark. Vi kommer fra en lejr, hvor vi boede otte mennesker i en bambushytte på 24 kvadratmeter uden elektricitet. Om vinteren var det bidende koldt. Under monsunen regnede det ned gennem taget. I tørtiden bagte solen. Hytterne lå meget tæt. Somme tider gik der ild i en hytte. Så var det meget farligt.

Flygtningene måtte ikke arbejde uden for lejrene eller integrere sig i det nepalesiske samfund.

– Vi var heldige, at vi kunne gå i skole i lejren. Jeg tog 9. og 10. klasse. Derefter blev jeg uddannet til lærer og underviste i matematik, fysik, kemi og biologi i otte år. Der var over 50 elever i klasserne. Jeg underviste også uden for lejren i fem år, selv om det var ulovligt. Men som den ældste søn skulle jeg forsørge mine forældre og søskende, forklarer Bishnu.

Glemte flygtninge

Verdenssamfundet kalder dem de glemte flygtninge – de 125.000 bhutanesere med nepalesiske rødder (såkaldte Lhotsampas), der i 15 år ventede i interimistiske flygtningelejre i Nepal efter at være fordrevet fra den lille bjergstat Bhutan i Himalaya-bjergene, hvor de havde levet i generationer. Bishnu fortæller om sin egen familie:

– Vores forældre og bedsteforældre er født i Bhutan. Vores historie går helt tilbage til 1624, da 50 nepalesiske familier flyttede til Bhutan, der manglede arbejdskraft til landbruget og bygning af veje. I Bhutan havde vi jord, hvor vi dyrkede ris, majs, hvede, hirse, ingefær og kardemomme. Vi havde køer, geder og får og dyrkede også bananer, kokosnødder, klementiner og limefrugter. Vi boede tæt på hinanden og havde et godt liv.

Brændte huse ned

Men i løbet af 1980'erne begyndte en omfattende bhutanisering af samfundet med forbud mod andre sprog, kulturer og religioner. Den nye politik gjorde livet stadig

Ikke overraskende har mødet med det danske samfund budt på mange udfordringer for de 724 bhutanesiske FN-kvoteflygtninge, der siden 2008 er kommet til Danmark fra nepalesiske flygtningelejre. Men efter tre år i Danmark er storfamilien Adhikari godt i gang med at opbygge en ny tilværelse på Sydsjælland. En af dem er Bishnu Adhikari, en 36-årig tidligere skolelærer, der kom til Danmark i 2009 sammen med sin kone Bineeta, der også er uddannet lærer. De er enige om, at lettelsen over at være i sikkerhed i et demokratisk land langt overskygger alle besværlighederne.

vanskeligere for det nepalesiske mindretal. Protester førte til vilkårlig fængsling, overgreb og i 1990 fratagelse af statsborgerskab. Bishnu fortæller om den dag, regeringssoldater drev hans familie på flugt:

– Det var den 4. oktober 1991. De kom og satte ild til vores huse. Vi boede tæt på den indiske grænse og løb over grænsen ind i junglen. Vi mistede alt. Mange andre familier flygtede sammen med os. Vi fik intet med. Jeg var 15 år dengang.

– Tre dage senere kom vi med bus til Nepal. Vores ledere samlede mad til os. Nogle døde af varme, sult eller sygdom. Efter en måned blev vi godkendt som flygtninge og fik støtte af FN. Efterhånden som flere flygtninge kom til, blev der oprettet i alt syv lejre.

I 2008 tog FN initiativ til et internationalt genbosætningsprogram, hvor foreløbig otte lande – heriblandt Danmark – har indvilliget i at modtage de strandede flygtninge.

Respekt for religion

Som størstedelen af de bhutanesiske flygtninge er familien Adhikari hinduer. I Danmark fejrer de den hinduistiske lysfest diwali, og oksekød indgår ikke i husholdningen. Men for Bishnu spiller religion ikke nogen stor rolle i hverdagen.

– Vi er hinduer, fordi vi er født som hinduer, ligesom danskerne er kristne, selv om de fleste ikke tror så meget på kristendommen. Vi respekterer alle religioner. Man bestemmer selv. I flygtningelejren levede vi sammen – hinduer, buddhister og kristne. De kristne byggede kirker i lejren. Om søndagen kunne vi høre dem synge. Min nabo gik i kirke hver søndag. De kristne inviterede os altid til deres julefester.

Derfor skyldes det ikke forskellige religioner, når det trods gode intentioner kan være svært at lære danskerne at kende, understreger de.

– Det er hele kulturen. Når vi siger hej, drejer danskerne hovedet, hvis de ikke kender os. Måske bliver de bange. Det ville være dejligt, hvis de også sagde hej. Men når vi kender danskere, er de meget venlige mod os. Gennem Frivilliggruppen her i byen har vi fået danske kontaktfamilier, besøgsvenner og lektiehjælp.

Fremtiden

I dag er Bineeta i gang med en uddannelse som social- og sundhedshjælper. Bishnu går på VUC, hvor han tager matematik, fysik, biologi og dansk. Målet er at blive optaget på lærerseminariet.

– Som lærer i flygtningelejren underviste jeg omkring 1.500 elever, så de bestod 10. klasse. Mange er i dag læger eller sygeplejersker i Indien og USA. Jeg kan se, at jeg har gjort en forskel i mange børns liv. Jeg er stolt af mine elever og vil gerne fortsætte med at undervise.

– Da vi kom her, tænkte vi begge, at vi hurtigt kunne lære dansk og få arbejde. Vi vidste ikke, at dansk var så svært, og at der var så mange regler. Nogle gange bliver jeg ked af det. I Nepal arbejdede jeg meget hårdt. Skal jeg fortsætte med det samme tempo? Kan jeg klare det? For at blive lærer i Danmark skal jeg starte helt forfra. Somme tider bliver jeg træt i hovedet. Men jeg vil ikke på kontanthjælp igen. I min kultur må en mand ikke spise andres penge. Med en uddannelse har jeg bedre chancer for at få arbejde, siger Bishnu.

Kulturforening

Den tidligere skolelærer er en af initiativtagerne til den dansk-bhutanesiske kulturforening *Håndtryk og Hatemalo*, som de bhutanesiske flygtninge i Haslev stiftede for to år siden i samarbejde med danske frivillige.

– Hatemalo betyder håndtryk på bhutanesisk. Vi vil gerne opfordre bhutanesere og danskere til at være nysgerrige på hinanden og hinandens kultur.

I dag har vi 28 danske medlemmer, fortæller Bishnu, der selv er frivillig tolk.

Kulturforeningen giver samtidig bhutaneserne bedre muligheder for at fortælle deres egen historie. Som formand blev Bishnu for nylig bedt om at holde foredrag ved en sogneaften i kirken.

– Jeg er stolt af at være bhutaneser og vil meget gerne fortælle. Mange danskere ved, at Buthan er et flot land. Bhutanesere er gæstfrie og åbne over for fremmede. Somme tider spørger danskerne, hvorfor vi flygtede fra et lykkeligt land. Men selv om vi godt kan lide Bhutan, er regeringen ikke god. Vi valgte ikke at være flygtninge. Man kan ikke selv bestemme. Her i Danmark drømmer de ældre stadig om at dø i deres land. Men vi kan ikke vende tilbage. *BMF*

“ Vi valgte ikke at blive flygtninge. Man kan ikke selv bestemme.

Bishnu Adhikari

“Bhutanesere er gæstfrie og åbne mennesker. Vi vil gerne lære danskerne at kende,” siger Bineeta og Bishnu Adhikari.

Fotos: BMF

Tværkulturel cykelstafet

Sponsorér biskop Steen Skovsgaard med et beløb pr. kilometer og støt Tværkulturelt Center.

Søndag d. 21. april kører entusiastiske cyklister sponsorløb i Nykøbing Falster, Århus, Silkeborg og København.

Hjælp os med at samle sponsorer!

Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231 · Giro 770 – 7231

Rødder i to kulturer

Ruth fra Herlev er både etiopier og dansker

Hun besøgte første gang forældrenes hjem-land Etiopien som 12-årig.

– Mine forældre kom til Danmark for snart 30 år siden. Min mor er egentlig fra Eritrea, der dengang var en del af Etiopien. Hun kom som flygtning. Jeg ved ikke så meget om det. Min mor kom fra en velhavende familie i Asmara, hvor hun havde mødt min far. Han er fra Etiopien og rejste rundt som prædikant. Min far har altid brændt meget for at fortælle om Gud, fortæller Ruth Negash, der voksede op som nummer tre i en søskendeflok på fem i Herlev.

– Det var meget mærkeligt at se det land, mine forældre havde fortalt så meget om. Min far har altid været meget stolt af Etiopien og fortalt os, hvor dejligt der er. Men da vi kom ud fra lufthavnen, sad der bare så mange tiggere! Jeg var slet ikke forberedt på så megen fattigdom. Vi boede på et hotel inde i byen og mødte min fars familie i et pænt hus, hvor vi fik lækker mad. Vi så ikke, hvor fattige de var – at de boede et helt andet sted uden elektricitet og veje.

Identitetskrise

Tilbage i Danmark gled Etiopien i baggrunden i nogle år. Men så begyndte spørgsmålene at dukke op. Hun var snart færdig med gymnasiet. Alle hendes venner var danskere. Men hvem var hun selv?

– Det var en identitetskrise. Jeg vidste, at jeg var dansk, men jeg var også noget andet. Hvem var jeg i forhold til Etiopien? Først rejste jeg på besøg en måned. Derefter rejste jeg ud som volontør i ti måneder. I den periode fik jeg et nyt syn på mig selv. Efter at jeg er kommet hjem, siger mine venner, at jeg virker mere sikker på mig selv.

Som volontør var Ruth udsendt af Afrika in Touch i samarbejde med Dansk Ethioper Mission for at undervise i musik og billedkunst på en skole i hovedstaden Addis Abeba. Sideløbende underviste hun i engelsk på en anden skole tilknyttet Mekane Yesus kirken.

– Alt var fantastisk spændende og meningsfuldt. Det var en helt speciel oplevelse at være i den etiopiske kultur og komme i kontakt med mine rødder. Det, jeg så, svarede så meget til mine forældres måde at opdrage os på. Så var mine forældre alligevel ikke så mærkelige! Det var også fedt at opleve, at jeg kunne klare mig selv. Dansk er mit første sprog, men jeg forstår også amharisk. Ikke en sjæl kunne se, at jeg ikke er etiopier, så jeg slap for al den negative opmærksomhed, udlændinge ellers får.

Andre briller

Tilbage i Danmark startede Ruth som sygeplejeelev og håber senere at tage en master i folkesundhedsvidenskab.

– Jeg kunne godt forestille mig at arbejde i Etiopien. Der er et kæmpe behov. Der er mange ting dernede, som kan gøres meget bedre. Men først skal jeg have nogle flere kompetencer.

Hun er ikke i tvivl om, at hendes flerkulturelle rødder har givet hende noget værdifuldt i forhold til andre danske unge.

– I dag ser jeg på Danmark med andre briller. Jeg har fundet ud af, hvor velsignet jeg er. Jeg sætter virkelig pris på de gode ting her som for eksempel SU.

Ti måneder som volontør i Etiopien blev et vendepunkt for 23-årig københavnsk sygeplejeelev. Som teenager havde Ruth Negash svært ved at finde sin identitet. Var hun dansker eller etiopier? Først da hun befandt sig i det land, hendes forældre kom fra, fik hun klarhed over, hvem hun er: En etiopier født i Danmark. Over en kop kaffe i køkkenet på fjerde sal på et kollegium på Nørrebro fortæller hun om at vokse op med to kulturer.

Når nogen brokker sig, siger jeg: Hallo, det er altså et godt velfærdssystem, vi har! Men jeg er også stolt af mine etiopiske rødder. For eksempel er gæstfrihed og relationer en stor del af den etiopiske kultur. I Etiopien giver man hinanden tid. Der er det helt normalt at stoppe op på gaden og hilse. Det negative er selvfølgelig, at alle kommer for sent!

Bøn og bibellæsning

Den kristne tro har altid været det faste holdepunkt i Ruths liv. Hun voksede op med kirkegang, børneklub i forskellige kirker og teenklub i missionshuset. Familien kom i en etiopisk migrantmenighed, og derhjemme underviste forældrene de fem børn i kristendom.

– Indtil jeg var 10-12 år gammel samlede min far os hver dag til mindst en times bøn og undervisning. Vi sad i en rundkreds og sang, bad og læste i Bibelen. Etiopiere kan bede meget længe! Da vi blev ældre, blev det lidt for meget. Så gik vi i oprør! Dengang syntes jeg, det hele var meget pinligt. Men jeg kan mærke, at det har gavnet rigtig meget. Når min tro i dag er ret stærk og stabil, er det min fars skyld.

– Jeg er opdraget anderledes end danske unge. Hos os var det hele meget etiopisk. Der var mange regler. Mine forældres tro betød, at de prioriterede at sende os på en kristen friskole. Tre af os har også været på efterskole. Mine forældre støttede alt med skolen, men de kunne ikke rigtig hjælpe med lektier og den slags. Vi har selv skullet tage ansvar. Det gik også meget godt. I dag læser min lillesøster medicin, en anden afslutter sin bachelor til sommer, min storesøster har taget HF, og min bror blev student sidste år.

Pinsekirke og migrantmenighed

Det kirkelige engagement fordeler Ruth i dag mellem en pinsekirke, en etiopisk migrantmenighed og Indre Missions Unge (IMU). Hun vil ikke sættes i bås.

– Om søndagen kommer jeg i en international pinse-

menighed. Jeg kan godt lide lovsangen og den måde, de har kirke på. Vi er 200-300 fra hele verden. Folk er lidt mere åbne her end i en dansk menighed. Jeg er med i lovsangskor og frivillig i børnekirken.

– Efter at jeg har været i Etiopien, er jeg igen begyndt at komme i den etiopiske menighed. Vi er ikke så mange, men jeg føler mig meget hjemme. Det er ligesom i Etiopien. Det er noget med den kontakt, man får med Gud. Bøn og lovsang fylder meget. Fra min barndom er jeg vant til etiopisk

musik. Gudstjenesten varer to-tre timer. Bagefter er der kaffe og brød, og vi sidder og hygger os. Jeg kunne godt tænke mig at starte børnearbejde i menigheden. Der er ikke noget for børn. Det var der heller ikke, da jeg var barn. Vi løb bare rundt og legede og fik kage. Som dengang er menigheden først og fremmest et sted, hvor de voksne kan få fyldt på.

Taknemmelig

I dag er Ruth taknemmelig for, at hendes forældre i sin tid endte i Danmark.

– Når jeg sammenligner med mine fætre og kusiner i Etiopien, er jeg bare så heldig, at jeg har fået lov at vokse op her. I Addis fik jeg kontakt med to af mine fætre, der var

"I dag ser jeg på Danmark med andre briller. Jeg har fundet ud af, hvor velsignet jeg er," siger Ruth Negash.

Foto: BMF

flyttet fra Eritrea. De fortalte, hvordan de løb over grænsen mellem Eritrea og Etiopien om natten. I dag lever de illegalt i Etiopien. Her i Danmark har jeg alle muligheder.

– Det har ikke været let for mine forældre. Min far kom tidligt ud for en bilulykke, så han ikke kunne arbejde. Min mor uddannede sig til køkkenassistent og arbejdede i mange år i en kantine. I dag kan jeg godt se op til min mor – hvor er det sejt, at hun kunne gøre det. Selvom vi var mange børn, har jeg aldrig manglet noget. Jeg har altid haft begge mine forældre hos mig. Jeg er stolt af at have forældre, der elsker os rigtig højt. Så kan man klare de fleste ting i livet.

BMF

Tro, eksil, kulturmøde og integration – set med danske og nydanske øjne

Birthe Munck-Fairwood

Netværkskoordinator
Tværkulturelt Center

- Migrantåbne folkekirker
- Migrantmenigheder i Danmark

Adnan Dahan

Ingeniør og tidl. universitetslektor, København

- Gæstfrihed i Mellem-østen og Danmark
- Kristne i Irak – før og nu

Ingeborg og Arne Kappelgaard

Præstepar ved Kingos Kirke
Nørrebro

- Øst for Jerusalem: De glemte kirker
- Mødet med kristne og muslimer i Libanon

Massoud Fourouzandeh

Sogne- og migrantpræst
Odense

- Den forbudte frelse
- Folkekirkens migrantarbejde
- Veje til bedre integration

Daniel Ettrup Larsen

Tværkulturel stiftspræst
Esbjerg

- Tværkulturelt arbejde i folkekirken
- Kristendom og islam

Elizabeth Padillo Olesen

Tværkulturel sognemedhjælper
Kolding

- Sang, musik og integration
- Billedkunst på tværs af kulturer

Emile Djonga

Tidl. sygeplejerske
Haderslev

- En afrikansk flygtningss møde med Danmark

Se mere: www.tvaerkulturelt-center.dk/foredrag

BESTIL ET FOREDRAG

Som ung præstestuderende havde Joe Toms forestillet sig, at han skulle arbejde blandt verdens fattigste. Da han tilhører det katolske ordenssamfund Redemptoristerne, der især virker blandt fattige og udstødte, var det et naturligt fremtids-scenario. Men tre år efter ordinationen i 2005 blev den unge indiske præst sendt til Danmark, hvor den katolske kirke manglede en præst, der kunne betjene den engelsksprogede del af menigheden ved Skt. Annæ Kirke på Amager og være præst for filippinere. Fem år senere er han her stadig.

Father Joe

**Kulturmøder:
Kirken skal derud,
hvor mennesker er,
siger indisk præst
på Amager**

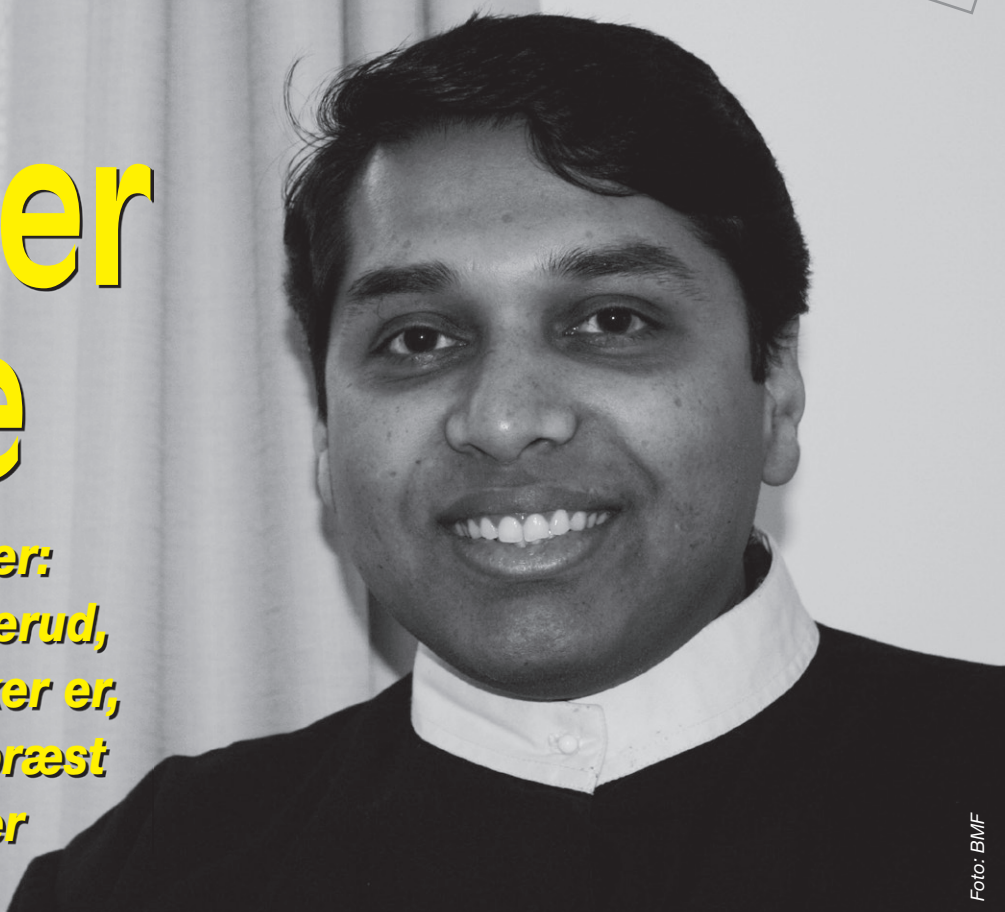

Foto: BMF

Et menneske, der har glemt Gud, er et fattigt menneske. Fattigdom får en anden dimension i et rigt land, hvor mennesker har alt, men er langt borte fra Gud. Derfor er der også en opgave for mig i et rigt land som Danmark, understreger Father Joe.

Han tager imod i præsteboligen bag Skt. Annæ Kirke, der med sine to tårne og imponerende facade ligger markant få meter fra Amagerbrogade. Her bor den 34-årige præst i et bofællesskab med kirkens fire andre præster. Han viser ind i et lille enkelt møbleret samtaleværelse, mens han på ubesværet dansk fortæller, at omkring 1.600 mennesker hver weekend deltager i de i alt seks gudstjenester, der holdes på dansk, engelsk og polsk. Hermed er Skt. Annæ den største katolske kirke i Danmark målt på antal kirkegængere.

– Vi har en ung, levende og gæstfri menighed, der tiltrækker rigtig mange. Filippinere udgør langt størstedelen. Mange vil gerne bidrage aktivt. I den engelsksprogede menighed har vi fire kirkekor, aktiviteter for alle aldersgrupper og ekstra månedlige familiemesser. Samtidig er det en menighed i bevægelse. Folk rejser, og nye kommer til. Det betyder, at vi hele tiden må oplære nye ledere, forklarer Father Joe.

Giver troen udtryk

For to år siden besøgte han Filippinerne for at lære mere om det land og den kultur, størstedelen af menigheden på Amager kommer fra.

– Det var meget lærerigt at opleve filippineres tro og tillid til Gud under alle forhold. Troen giver dem håb og en indre styrke, som bærer gennem kriser og naturkatastrofer. Det er noget, jeg virkelig beundrer dem for. Man mærker, at de kommer fra et land, hvor kirke og kristendom spiller en langt større rolle end i Danmark. Selv om de fleste i vores menighed er lavtlønnede, er de altid villige til at give, når nogen lider nød. Man betragter hinanden som familie og hjælper hinanden.

Golfkrigen

En flerkulturel opvækst betyder, at Father Joe har let ved at leve sig ind i andre kulturer. Selv voksede han op i Golfstaten Kuwait i en indisk indvandrerfamilie,

hvor hverdags sproget uden for hjemmet var arabisk og mange af hans venner muslimer. Moren arbejdede som sygeplejerske, og hans far var sikkerhedsansvarlig ved det kongelige museum. Men Golfkrigen i 1990 vendte op og ned på alt.

– Det hele skete meget hurtigt. Den 2. august invaderede Irak overraskende Kuwait om natten og overtog kontrollen med landet. Næste morgen lå der døde mennesker overalt i gaderne. Som sygeplejerske var min mor med til at fjerne de døde. At se alle de døde mennesker var et chok.

Indtil da havde barndommen i det olierige land, været tryk og sorgløs. Familien var katolikker, og selv om Kuwait var et muslimsk land, havde kristne fuld frihed til at praktisere deres tro. Om fredagen gik familien til messe i den katolske domkirke, hvor der var plads til over 4.000 mennesker. Hver uge var der gudstjenester på ni sprog.

Men med den irakiske invasion fik den trygge hverdag brat ende. To måneder senere befandt familien sig i en flygtningelejr i Amman efter at være flygtet ud gennem Irak til Jordan.

– I lejren var der ikke nok mad. Folk sultede. Det var en nyoprettet lejr, og forsyninger fra Røde Kors var endnu ikke nået frem. Vi var så heldige, at vi hurtigt kom videre til Indien, hvor vores familie tog sig af os. Vi havde mistet alt og måtte starte helt forfra.

Kulturchok

Mødet med Indien blev en brat opvågning for den 12-årige dreng. Ganske vist havde han tidligere besøgt forældrenes land. Men at skulle opbygge et nyt liv fra bunden var noget ganske andet.

– Alt var nyt for mig. Kulturen. Samfundet. Sproget. I Kuwait talte jeg engelsk med mine forældre og arabisk med mine venner. Nu skulle jeg lære malayalam. Jeg havde svært ved at kommunikere og få venner. Det var en helt ny verden, som jeg reagerede voldsomt på.

– De barske oplevelser dengang har været med til at forberede mig på de opgaver, jeg står i her i Danmark. I dag har jeg let ved at forstå børn af indvandrere. Jeg kan også sagtens forstå, at Gud kan virke fjern for mange danskere. Som barn i Kuwait havde jeg alt. Jeg behøvede egentlig ikke Gud. Først da min familie mistede det hele, opdagede jeg, at midt i tomheden var der en fantastisk Gud, som længtes efter at fylde min tomhed. Det var en hård skole. Men jeg lærte for livet.

I dag har han et mere nuanceret syn på, hvad det vil sige at være fattig.

– Fattigdom er ikke kun et spørgsmål om penge. Et menneske, der ikke har Gud i sit liv, er et fattigt menneske. Materielt set har vi alt i Danmark, men vi er tomme mennesker, hvis vi glemmer Gud. Min opgave

som præst er at vække den lille flamme, der er i ethvert menneske.

Helpline for børn og unge

Father Joe bruger bevidst megen tid sammen med børn og unge – både i og uden for kirken.

– Jeg har let ved at relatere til dem. Den evne har Gud velsignet mig med. Jeg fortæller dem, at jeg selv har været en rod, men Gud bruger syndere. Der er altid håb for os mennesker. Jeg vil gerne vise dem, at den kristne tro er livgivende. Der er så megen glæde i vores tro. Tro handler om at opdage glæden ved at være i Guds nærhed.

– Tidligere tænkte jeg, at min opgave som præst var at få mennesker til at komme i kirken. I dag ser jeg det anderledes: Det er kirken, der skal derud, hvor mennesker er. Derfor bruger jeg megen tid på Facebook, online chat rooms og Skype. Jeg er tilknyttet en helpline, hvor jeg er til rådighed 24 timer i døgnet for selvmordstruede, seksuelt misbrugte og unge med lavt selvværd. Fra mit eget liv kender jeg skylden, skammen og vreden. Som 14-årig var jeg selv derude, hvor jeg kunne have taget mit eget liv. Jeg orkede ikke mere og havde ingen at betro mig til. I dag kan jeg måske hjælpe andre ved at lytte til dem, fordi jeg selv har erfaret Guds barmhjertighed.

Elsket af Gud

At han blev præst er stadig lidt af en overraskelse for Father Joe.

– Det var ret tilfældigt, at jeg som 16-årig blev vurderet egnet til præsteseminarieret. Måske var det fordi jeg talte flere sprog – og så havde jeg jo oplevet at miste alt og starte fra nul. Det lød som en god åndelig lektion! Men på det tidspunkt havde jeg det stadig svært med mig selv og mine omgivelser og tænkte, at som præst ville jeg i alt fald blive accepteret og værdsat. Heldigvis er det en lang uddannelse, og meget skete undervejs. Mens jeg læste teologi og filosofi, blev jeg klar over, at det var Gud, der kaldte mig. Det gav mig en helt ny tilgang. Grundlæggende handlede det om, at jeg lærte, at Gud kan bruge os uanset vores fortid. Jeg lærte at elske mig selv, fordi jeg er elsket af Gud. Det satte mig fri til at gøre mit bedste her i livet og så overlade resten til Gud. I dag siger jeg til min menighed, at som udlændinge skal vi gøre, hvad vi kan, for at være til velsignelse for Danmark og de mennesker, vi er iblandt her.

Father Joe fortæller med et smil, at hans forgænger som præst for den filippinske menighed troede, at han kun skulle være her i tre måneder. Det blev til 30 år.

– Jeg stortrives med de opgaver, Gud har givet mig i Danmark. Men hvis Gud en dag har brug for mig et andet sted, er det der, jeg skal være. Indtil da er jeg her.

BMF

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Tolkning til farsi

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere/afghanere

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, indvandrere og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk København

Århus

Amharisk/tigrinya København

Arabisks/assyrisk København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Arabisks København

Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nsensenggade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B)

Etiopisk-ortodoks menighed, Lutherkirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315

Etiopisk-ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4299 1693

Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Helen Kibreb, tlf. 6193 1133, helkb@gmail.com (P)

Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P)

Arabisks menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175

Arabisks menighedsfællesskab, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900, www.greater.love.dk

Den Koptisk-Ortodokse Kirke, Samuels Kirke, Ayman Samir, 2762 8138

Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk

Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375

Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582

Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882

Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189

Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Åshur Ishak, tlf. 2801 2012

Bramming, Farø, Langeland, Kbh., Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355 / Salai, tlf. 2618 3667

Esbjerg, Fåborg, Nørager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990

Ølgod Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Amager Birkerød Haderslev Odense

Malayalam

Norsk

Polsk

Rumænsk

Russisk

Rus./Kirkeslav./Da.

Kirkeslavonsk

Serbisk

Spansk/Portugisisk

Svensk

Swahili/Dansk

Swahili/Eng.

Tamilsk

Thai

Tysk

Ukrainsk

Urdu

Vietnamesisk

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

Mødte Gud i Danmark

Kirke støtter konverteret iransk asylansøger, der har fået afslag

På bordet ligger en slidt farsi bibel med gult omslag. Bibelen er en gave fra den danske kirke, hvor Fereshteh Asadi blev døbt en forårsdag sidste år, inden hun fik endeligt afslag på asyl. Den iranske kvinde fortæller, at hun læser i Bibelen hver dag. Det har hun gjort i over et år. For det er her, hun henter styrke til de mange lange dage, mens hun venter på, at de danske myndigheder afgør hendes fremtid.

Da hun kom til Danmark i maj 2011, kendte hun ikke noget til kristendommen. Den 51-årige frisør voksede op i en praktiserende muslimsk familie i Teheran som den næst yngste i en søskendeflok på fem. Som ung havde hun mange spørgsmål til farens strengt konservative tolkning af islam, men det var utænkeligt at undersøge andre religioner. På et asylcenter i Ebeltoft hørte hun, at nogle af beboerne havde kontakt med en kirke. Hun var alene i et nyt land med voldsomme oplevelser i bagagen. Kunne det tænkes, at kirken kunne hjælpe?

– En søndag gik jeg ned i kirken og satte mig på den bagerste bænk. På det tidspunkt var alt kaos i mit liv. Jeg talte ikke med nogen og forstod ikke, hvad der foregik. Men jeg følte noget godt i kirken. Jeg kunne se, at de bad og læste fra Bibelen. Der var en god atmosfære. Jeg blev nysgerrig. Men jeg vidste ikke, hvordan jeg kunne finde ud af mere, fortæller hun.

Mødte kristne

Et par måneder senere blev hun overflyttet til et asylcenter på Sjælland, hvor hun mødte en kristen iraner.

– Jeg var midt i en uoverskuelig livskrise og havde det meget dårligt. En dag sad jeg ude i køkkenet og græd. En iraner kom hen og spurgte, om jeg ville med ind i en kirke i København, hvor der var andre iranere. Han var kristen og sagde, at det måske kunne hjælpe mig at komme med i et fællesskab.

I kirken viste det sig, at der var oversættelse til farsi. Fereshteh begyndte at komme hver søndag. Her hørte hun om en folkekirke, hvor der hver uge var

Foto: BMF

bibelundervisning på farsi. Hun ville gerne vide mere og besluttede at tage til undervisning i kirken, der lå i en anden bydel.

– Jeg fik en bibel og begyndte at læse. Jeg ønskede at lære mere om Jesus og oplevede, at ordene gav mening. Det gav mig tryghed at læse. Gud talte til mit hjerte, forklarer hun.

Efter at have fulgt et længere undervisningsforløb i kirken blev Fereshteh døbt ved en søndagsgudstjeneste. Selv om hun på det tidspunkt som asylansøger havde fået det første afslag i Udlændingestyrelsen, var hun ikke i tvivl om, at hun ville døbes.

– Jeg havde sagt ja til Jesus i mit hjerte. Derfor bad jeg om at blive døbt. Alt andet var lige meget. Efter dåben følte jeg en enorm lettelse. Det var som om en kæmpe byrde var taget fra mig. Nu vidste jeg, at Gud var med mig uanset hvad.

Venner hjalp

I kirken havde Fereshteh fået venner, som hun kunne dele sit liv og sin nye tro med. Da hun igen fik afslag på asyl, støttede kirken hende med rådgivning og advokatbistand.

– I kirken forstod de min situation og vidste, at jeg ikke var konverteret for at få asyl, men

at jeg virkelig ønskede at leve som kristen. De vidste også, at det var meget farligt for mig at vende tilbage til Iran. Mine venner i kirken hjalp mig med alt og bakker mig op hundrede procent. Uden deres hjælp havde jeg ikke klaret det.

I Iran har Fereshteh en 16-årig datter, der bor hos hendes mor. Datteren ved godt, at Fereshteh er blevet døbt.

– Min familie kender min tro. Da jeg blev døbt, var jeg så glad, at jeg måtte fortælle det til min datter. Resten må jeg overlade til Gud, siger Fereshteh med et forsigtigt smil.

Flygtede fra ægtemand

Den iranske kvinde havde aldrig forestillet sig, at hun skulle søge asyl i Danmark. Da hun kom for snart to år siden, var det for at besøge den mand, hun havde giftet sig med seks måneder tidligere i Iran. Manden

Da Fereshteh Asadi sidste år blev døbt i en københavnsk folkekirke, vidste hun, at alle broer var brændt. I hjemlandet Iran risikerer konvertitter dødsstraf. Der var ingen vej tilbage. To måneder senere fik hun afslag på asyl i Flygtningenævnet med den begrundelse, at de iranske myndigheder næppe havde kendskab til hendes konvertering. Afslaget har siden været forelagt FN's Menneskerettighedskomité, der er gået ind i sagen. Men indtil hun ved, om sagen genoptages, opholder den iranske kvinde sig på en hemmelig adresse.

havde boet i Danmark i mange år og var ligesom hun selv fraskilt.

– Det var ikke noget, jeg bare kastede mig ud i. Jeg var meget forsigtig. Efter et mislykket arrangeret ægteskab, da jeg var 19, og 17 års ægteskab med en mand, der blev psykisk syg, var jeg alene med min datter. Men i Iran er det svært for en kvinde at få lov at være alene. Der er meget pres fra familien og omgivelserne. Så da jeg gennem en veninde fik kontakt med en iraner i Danmark, tænkte jeg OK – lad os se. Jeg så billeder, og i et helt år talte vi sammen i telefonen flere timer hver dag. Jeg følte, at jeg kunne stole på ham. Vi blev gift i Teheran, men det var meningen, at vi fortsat skulle bo i hver vores land og ses i ferier. Efter seks måneder inviterede han mig til Danmark på besøgs-

“Da jeg blev døbt, var det som om en kæmpe byrde blev taget fra mig.”

Fereshteh Asadi, asylansøger

visum. Men da jeg kom, viste det sig, at han var en helt anden person her. Der skete mange dårlige ting. Jeg måtte ikke forlade hans lejlighed. Efter nogle uger lykkedes det mig at flygte. Jeg var meget bange og vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Jeg kunne ikke rejse tilbage, for han havde anmeldt mig for utroskab til de iranske myndigheder og truet min datter og min familie. I mit land er der dødsstraf for utroskab.

Ventetid

– At jeg blev asylansøger er stadig surrealistisk. Det var jo slet ikke derfor, jeg kom. Men måske skulle jeg til Danmark for at lære Jesus at kende, siger Fereshteh, der får ventetiden til at gå med at læse, skrive på Facebook, besøge venner og hjælpe i kirken.

– Jeg prøver at være aktiv, men det er svært at være helt afhængig af andre. Jeg kan jo ikke leve et normalt liv. Men jeg har valgt retning. Selv om jeg er bange for fremtiden, er jeg også tryk. Gud har hjulpet mig så mange gange før. Jeg siger til mig selv: Du skal være stærk. BMF

Nyt om navne

Kristi Rosenlund Bellows (53) er ansat som tværkulturel konsulent i Indre Mission fra 1. marts. Hun er teolog og har skrevet phd-afhandling om forholdet mellem jødedom og kristendom. Hun kommer fra en stilling i Danmission og bor ved Horsens sammen med sin amerikanske mand.

Per Lidbeck har afløst Gunnar Pelinka som præst ved Svenska Gustafskyrkan i København. Per Lidbeck er 52 år og har været præst i den svenske kirke siden 1987 – de seneste 14 år ved en citykirke i Malmø, hvor han var med til at starte natkirke. Blandt nye tiltag i København er tilbud om kristen dybdemeditation.

Foto: BMF

InspirationsDage for migrantpræster

Mød præster og ledere fra Danmarks migrantmenigheder

God's people – Pilgrim people • Marginality and hope in exile
• To be a migrant people: The Church's calling

Gæsteunderviser: **Dr. John Perumbalath**, MA, MTh og PhD, indiskfødt sognepræst i Gravesend (UK), medlem af den anglikanske kirkes synode og stiftsråd, formand for North Kent Council of Interfaith Relations og tutor ved College of Preachers.

"Som etablerede kirkesamfund skal vi ikke blot tilbyde den fremmede en hjælpende hånd men et nyt hjem. I mødet med den fremmede må vi være villige til selv at blive berørt, udfordret og forandret." John Perumbalath

InspirationsDage for migrantpræster holdes den 23.-25. maj i Middelfart og er åbne for alle interesserede. Flere oplysninger: Kontakt Tværkulturelt Center

Mænd møder mænd

Besøg i international mandeklub i Esbjerg

Medejerskab er et nøgleord for tværkulturel medarbejder Poul Martin Nielsen, der samler tråde i denne tirsdag, hvor han ved 20 danske og nydanske mænd har taget plads omkring middagsbordet i den tidligere kirkelade bag Kvaglund Kirke i Esbjerg. Maden – lam med stegte kartofler og salat – er lavet af pakistanske Rashid og danske Richard. Bagefter vasker tre eritreanere op, en iransk ingeniør er kasseimester, og en burmeser sætter stole på plads.

Rashid kom til Danmark for tre år siden under Greencard-ordningen. Den 37-årige kemiingeniør fra Pakistan har tidligere studeret i Danmark og fortæller, at han har en mastergrad fra et dansk universitet. Han sidder i programudvalget og var med til at starte mandeklubben.

– Min kone kommer i en international kvindekлуб i kirken. En dag kom præstens kone på besøg i vores hjem. Hun fortalte, at kirken også gerne ville lave en klub for mænd. Det var en god idé, syntes jeg. Mænd har også brug for at snakke sammen og gøre ting sammen. I Danmark er mange alene. Jeg tænker selv tit: Hvad skal jeg lave i aften? Jeg ville gerne være med til at lave en klub med forskellige aktiviteter.

Rashid er muslim men har ingen problemer med, at det er kirken, der står bag mandeklubben. Han har altid haft et godt forhold til kristne.

– Jeg kommer fra en lille by i Pakistan, hvor der bor mange kristne. Når de fejrer jul, inviterer de os, og vi inviterer dem, når vi fejrer vores muslimske fester, fortæller han.

Starten

Mandeklubben er et af flere nye tiltag i regi af det nystartede Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift. Klubben startede med blot tre-fire mænd, men efterhånden er flere kommet til – de fleste yngre familiefædre, fortæller Rashid.

– De vil gerne tale dansk og møde andre end deres landsmænd. Og så er her danskere, som de kan tale med om deres problemer. Det kan være problemer med at finde arbejde eller problemer i familien. I de fleste kulturer taler mænd med deres venner, når de har problemer. Men i et nyt land kan det tage lang tid at få venner, man kan stole på. Mange vil også gerne lære mere om, hvordan tingene fungerer her. Vi har haft besøg af en sundhedsrådgiver fra kommunen, en præst og en tyrkisk imam, og i næste uge kommer en og fortæller om, hvordan man får permanent opholdstilladelse og dansk statsborgerskab. Vi har også besøgt en landmand med 60 køer og set en Falck-station. Og vi har lige overtaget vores egen kolonihave.

Internationalt køkken

Snart er maden klar. Travle mænd bærer bradepander og salatskåle ind fra køkkenet, mens de sidste flutes varmes i ovnen.

– Somme tider er der en, der laver mad fra hjemlandet. Andre gange er det en blanding af dansk mad og noget andet, forklarer Siang Thang, en 33-årig burmesisk FN-kvoteflygtning, der kom til Danmark for otte år siden.

– Jeg kan godt lide at lave mad. Her kan jeg se, hvordan andre gør. Somme tider får vi burmesisk mad.

Jeg kommer til mandeklub for at snakke mere dansk. Vi har en burmesisk menighed, hvor vi holder gudstjeneste på vores eget sprog chin søndag eftermiddag i kirken. Vi har også holdt fællesgudstjeneste med den danske menighed to gange, fortæller Siang og tilføjer, at burmesere og danskere jo allerede kender hinanden fra mandeklubben.

I den tidligere kirkelade står en burmeser og taler dansk med en pakistaner. En grønlænder hilser på en eritreaner, der kommer ind ad døren og børster sneen af jakken. Atmosfæren er afslappet og tonen gemytlig. En liflig duft breder sig fra køkkenet, efterhånden som klokken nærmer sig 18. Her i det lavloftede lokale laver danske og nydanske mænd mad sammen hver anden uge i International Mandeklub, der er et frirum for mænd i alle aldre.

så drømmer jeg om den dag, mit eget land Kurdistan bliver et frit land, siger Saad.

Der er helt stille, mens han fortæller. Da han er færdig, kommer flere hen og siger tak – du fortalte godt.

Flere danskere

For Poul Martin Nielsen har mandeklubben været en stor opmuntring. Efter seks måneder har han personlig kontakt med over 40 mænd og har besøgt mange i deres hjem.

– Jeg er blevet beriget med mange nye venner fra nær og fjern. Jeg er glad og taknemmelig over, at folkekirken har vedkendt sig arbejdet blandt nydanskere. Fremover er den største udfordring at motivere flere danske mænd til at være med og give noget af sig selv. Det er mit håb, at klubben med tiden kan blive selvkørende, så alle tager ansvar for hinanden og kommer, fordi de ikke kan undvære fællesskabet.

BMF

Tvær- KultuRelt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 Kbh. Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood

Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup

Regnskabsfører: Ilse Due

Aidskonsulent: Ravi Chandran

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Dansk Etiopier Mission • Indre Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer

Brødre-menighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg
Apostelkirken, København • Avedøre Kirke • Bellahøj Kirke
Bethlehemskirken, København • Bistrup Kirke • Borris Kirke
Brønderslev Kirke • Buddinge Kirke • Christians Kirke, Christianshavn
Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia • Christians-
kirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund
Kirke • Egvad Sogn • Eliaskirken, København • Emdrup Kirke, Køben-
havn • Emmauskirken, København • Enghave Kirke, København
Fakse Kirke • Fjellstervang Kirke • Folkekirkens Tværkulturelle
Center i Ribe Stift • Fredens-Nazaret Sogn, København
Frederikssund Kirke • Garnisonskirken, København • Gellerup Kirke,
Brabrand • Gl. Haderslev Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn
Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn • Hadsund Kirke
Hannerup Kirke, Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe • Harrikslev-
Albæk-Støvring Sogn • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke • Hellig-
åndskirken, Århus • Helligånds-kirken/Natkirken, Kbh. • Hemmet Kirke
Hendriksholm Kirke, Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke
Hillerød Sogn • Hillested-Skørtinge Pastorat • Hirtshals Kirke •
Holstebro Kirke • Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke •
Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højelse Sogn • International Church of
Copenhagen Jakobskirken, Roskilde • Jesuskirken, Valby • Jetsmark
Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn
• Kildebrønde Sogn, Greve • Kingo-Samuel sogn, København •
Korsvejskirken, Kastrup • Kristrup Kirke • Kvaglund Kirke, Esbjerg
• Lemvig-Heldum Sogn • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke,
Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundeus Kirke • Lyng Kirke,
Fredericia Løsning-Korning Sognekald • Mårup Sogn • Nathanaels
Kirke, København • Nexø Kirke • Nyvang Sogn, Kalundborg Nørre
Sned Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle •
Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Rindum Sogn •
Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre Rødovre
Kirke • Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring
• Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense
Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaels Kirke, Fredericia •
Sct. Pauls Kirke, København • Sct. Pauls Kirke, Århus
Silkeborg Kirke • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke
Smørum Kirke • Snejbjerg Kirke • Solvang Kirke, København • Som-
mersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby
Kirke Søllerød Kirke • Sønderbo Kirke, Horsens • Tagensbo Kirke,
København • Tersløse Menighedsråd • Thyregod Kirke • Timotheus-
kirken, Valby • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn • Tyrstrup
Kirke • Tåstrup Nykirke • Ueterslev Kirke, København • Vang Kirke,
Thisted • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke, Kbn.
• Vildbjerg Kirke • Vind Sogn • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat •
Vodskov Kirke • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelzers Sogn, Chr.
havn • Værløse Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed
• Ølsted Sogn • Aaby Kirke, Aabybro • Det Mellemkirkelige Udvalg i
Helsingør Stift • Mødestedet - Kirkens Indvandrerearbejde
på Vesterbro • Mødested Amager

Associerede medlemmer: Bethel World Mission Church • Chinese
Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the
Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Kop-
tisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk
Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Legstor • God's Ambassadors
International, Avedøre • Gospel Church International, København •
Hellig Savor Ortodokse menighed, Kbh. • PERKI/Indonesisk Kristent
Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang. Kirke,
Skanderborg • Iranian Presbyterian Church • Kaleidoskop
(Frelsens Hær), Kbh. • Mar Mari's Assyriske Menighed, Århus
• Myanmar Christian Fellowship • Narrow Gate Church, København
• Pakistansk Kristen Menighed, København • Serbisk-Ortodoks
Menighed, Odense • St. Alban's Anglican Church • Svenska Gustaf-
skyrkan • Zion Temple Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Tidl. lærer Aase
Birk Nissen (næstformand) • Agronom Testu Ghebrey • Sognepræst
Inge With Johannesen • Arkitekt Jørgen Engell-Kofoed • Stiftspræst
Daniel Ettrup Larsen • Tidl. hjemmehjælper Gurli Rasmussen
Tidl. cheffkonsulent George Thomas

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel sogne-medarbejder Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk
Tryk: Greentech Rotaprint A/S
Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.
Næste nummer udkommer den 1. juni 2013.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage **Nyt på tværs**
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 1 – marts 2013